

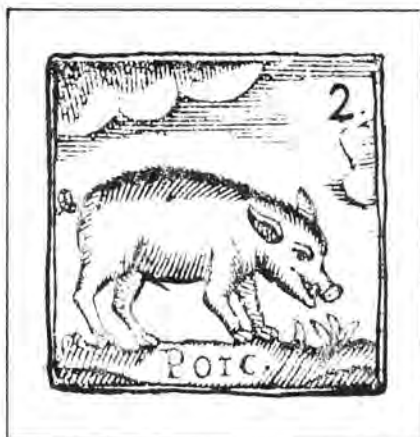
Conflictes ramaders

Josep Cros i Cabré

El dia 11 de maig de 1681*, de retop, em trobo amb un problema ramader que fa al·lusió als porcs del Sr. Batlle que han invadit uns predis d'un altre propietari i s'hi emboliquen els drets que tenen els capellans i els militars de guarnició a la Vila. En no ésser aquest un problema trivial s'ha d'anar a Barcelona i a Tarragona a parlar amb gent de l'Armada i amb el Sr. Arquebisbe per veure si els dos estaments estan subjectes a les Ordinacions de la Vila i, en acta del 27 del mateix mes, els Síndics que anaren a Tarragona «acerca dels tocinos» a veure si els eclesiàstics i militars hi estan compresos els digueren que no, però l'advocat de la Vila els diu que és un problema del poble i la gent del poble, i que els capellans i militars que hi viuen, s'han de sotmetre a les Ordinacions del poble sense que ni Barcelona ni Tarragona, ni l'Armada ni l'Arquebisbe, que són lluny i no viuen ací, hi tinguin res a dir.

En resum, que el Procurador «aconduït» de Barcelona que era el mateix que portava el plet de les aigües contra Reus no servia bé els interessos de la Vila i, en aquest cas dels porcs devia ser els del Batlle, se li demana que passi els comptes i se'n nomena un altre que es diu Josep Painza per seguir el cas dels porcs que van arribar a l'Audiència de Barcelona, tot per esverar-se un ramat que pasturava i va entrar en terreny aliè.

O hi havia Jurats que filaven prim o hi havia Síndics d'escassa consciència que s'aprofitaven del càrrec per engreixar-se ja que, amb urgència, en ple estiu s'han de reunir, perquè el poble s'ha assabentat que els proveïdors tot i sabent-ho han comprat uns barrils de tonyina que no l'han volguda ni a Reus ni als altres pobles, però que el Jaume

Gispert i l'Antoni Vidal l'han feta portar a la Vila d'una manera més barata malgrat que sàpiguen que és sospitosa de portar malalties greus.

El plet de l'aigua que s'eternitza i el dels porcs a les darreries de 1682 diuen les actes que ja no saben d'on treure els diners i obliquen els Clavaris a arreplegar «talls» per la Vila per poder fer-hi front, sense deixar-se ningú, car «el gros se menja el petit». S'arriba a cobrar un tall pels soldats (sense existir), els Clavaris supprimeixen les lluernes de cera al Convent de la Mercè de Barcelona que ascendeix a 70 lliures i es posa també un impost a la verema. Al cap d'any encara es fan recaptés de diners pels plets i per resoldre per on ha de passar l'aigua del Portal que passa per terres del Sr. Toda.

(*) Arxiu Històric Municipal, Llibres d'actes, s. XVII